

— Csak azt akarom mondani, hogy ég a pole.

Két szövetkezet „házassága” Csengelén

Az elmúlt évi gazdálkodás eredményeként hat közös gazdaság jutott idén szomorú sorsra; szanalásra. Közük a csengelei Honfoglalás Tsz is. Annak idején a szanalási bizottság azt javasolta, hogy csatlakozzon a gazdaközösség az Aranykalász Tsz-hez. Az emberek kisgyűléseken, esti beszélgetéseken többször megvitatották ezt, de nem tartották szerencsésnek. Így aztán a korábban összehívott közgyűlésen 144-en szavaztak a Vadgerlés-sel való házasságra. Mindössze 18-an tartották ki az Aranykalász mellett, húszan pedig elleneztek az egyesülést.

A járási tanács vb a közel-múltban tárgyalta a csengeleiek helyzetét, s úgy döntött, mielőtt javasolná a működési engedély megvonását, még-egyszer alaposan vitassák meg a közös gazdaság tagjai, mit szándékoznak tenni. Ismét kisgyűléseken beszéltek meg az érdekeltekkel, majd pedig szombaton, május 24-én reggel 6 órai kezdettel közgyűlést tartottak. Ezen a Honfoglalás Tsz tagjai közül 208-an jelentek meg. Titkos szavazással, 207-en úgy döntöttek, hogy csatlakoznak a Vadgerlés Tsz-hez, 1970. január 1-ével. Addig is, mivel elég rosszul áll a kis szövetkezet szénája, a Vadgerlés

Tsz szakvezetését kérték meg, hogy ebben az esztendőben náluk is lássa el a tennivalókat.

A végső szót az egybekeletről majd a Vadgerlés Tsz tagsága mondja ki. De az már biztos, nagyon előnyös lenne ez a házasság, hiszen nem kell külön-külön beruházni, építkezni, összpontosítani tudják az anyagi erőket. Másrészt pedig, mivel a Honfoglalás eddig sem tudott elegendő munkát adni tagjainak — s így eljártak távoli vidékekre — ezután otthon a faluban a megnövekedett közös birtokon egész évben munkalehetőséget találnak a tagok.

Gőzgép a szívben

Dr. J. C. Norman amerikai sebész „atomkazános” gőzgépecskét dolgozott ki műszív működéséhez. Sikeres kísérleteket hajtott végre kutyákon, amelyek egy évig „viselték” az atomszívet. A készülék nem gyakorolt rájuk semmilyen káros befolyást, s az elhasználódás jeleit sem mutatta. (MTI)

Olajbányász ipari tanulóknak lehet jelentkezni

azoknak a fiatal fiúknak, akik most végeznek a 8. általános iskolában, vagy egy éve végeztek. Tanulmányi idő 3 év, elvégzése után a továbbtanulási lehetőség biztosítva van. Kollégiumi elhelyezést biztosítunk, mely magába foglalja a szállást, étkezést, ágynemű és fehérnemű tisztítást, tanulóköri felügyeletet, kulturális nevelést, ezenkívül munkaruhát és anyagi juttatást. Az I. félévben 160.— Ft., a további időben a tanulmányi eredménytől függően 500.— Ft-ig.

A tanintézetből kikerülő szakmunkásokat a szegedi olajmezőben kívánjuk foglalkoztatni. Jelentkezni lehet az általános iskola által kiadott jelentkezési lapon, melyet az alábbi címre kérünk megküldeni:

Várpalotai MUM 305. sz. Ipari Tanuló Intézet,
Várpalota.

A jelentkezés végső határideje: 1969. május 31.
Bővebb tájékoztatást az NKFV Szegedi Üzem 15-166-os telefonon adunk az érdeklődőknek.

HK 274

Óriások

Nézek ki az ablakon, szinte gondolat nélkül figyelem a környék eseménytelenségét. Ez az eseménytelenség tulajdonképpen igen relatív valami, mert történelem dolgok benne, ha nem is jelentősek a világtárgyaknak ebben a zürzavarában. Nehéz lenne megállapítani például, hogy mennyiben befolyásolja a világhelyzet alakulását a sarki boltvezető, aki ebben a pillanatban bűjt elő a raktár félig felhúzott vasredőnye mögül, és valamit gondosar elrejte fehér vászonköpenye alá, fűrgén siet vissza az üzletbe. Vagy Odón szomszéd, aki színházi látcsövével ellenőrzi a látókörébe eső családok életét, számon tart mindent és mindenkit, titokban talán pontosan följegyzéseket is készít észleleteiről.

Andrist viszont őszinte örömmel üdvözölöm, amint fölkezni földszíni lakásuk nyitott ablakába és másfél éves életének mély bölcsességével tart szemlét a világ fölött. Figyelmet egyelőre a galambok kötik le, amint fáradhatatlanul röpködnek az utca kövezetéről az eresze és vissza. Egy-egy pár néha valamelyik parkányon állapodik meg, és elolvulva így a világ zajától, szorgalmasan végzi turbékolási gyakorlatait.

De most szokatlan mozgás támad odalent. Mindketten fölfigyelünk, Andris is, meg én is. Néhány gyerek fut elő a kanyarodó utcából, zsbongva, zajongva. Arcuk piros az izgalomtól. Neki-nekiiramodnak, majd megállnak, visszafordulnak, kiáltoznak valamit, harsány nevetésbe bugyborékol az örömük, aztán futnak tovább.

— Gólyaláb, gólyaláb! — kiáltják minden pillanatban.

Látom Andrist, amint pici száját ő is ehhez a furcsa szóhoz szeretné idomítani.

Lesem pici száját, amint birkózik az új szóval:

— Dójjajáb.

Magas is kóstolgom a szót, eleinte anélkül, hogy tudatosná válna az értelme. De csakhamar, valahol belül és mélyen, édes visszhangja támad. Halvány emlékek bukkannak föl a messzi ködből, lassan lerázzák magukról a kegyetlenül elilllant évtizedek szürke porát, és már itt szállingóznak körülöttem csábitóan, ragyogóan. Fölremlik egy torontali falucska csöndes, barátságos utcája, és megpillantom benne kisfiú-magamat, amint izzadva próbálgatom nagyobb pajtásaim tudományát: jájni, egyensúlyban maradni a hosszú lécekből összetákoltt gólyalábakon. Aztán érzem a büszke diadalt, amikor fölfedezem a nagy művészet titkát, és már biztosan haladok a kupuleves árok partján, toronymagásra nőve a szétrebbenő libák fölé, óriás léptekkel előre.

Andris kis kacsója előrelendül, ragyogó szeme tágra pattan és pici szája győztesen ismételteti a birtokba vett szót.

— Gólyaláb, gólyaláb! — kiáltozák a gyerekek is, és a sarkon feltűnik két óriás. Egy kisfiú és egy kislány. Mindkettő gólyalábban lépked, és lécenek magasságából büszkén tekint le a zsbongó gyerek-csapatra.

A kislány biztosabban lépked, a fiú nem lehet régi tudósa tudományának, de azért keményen iparkodik és görcsösen markolja a léceket.

— Gólyaláb, gólyaláb... — motyogom magamban és hirtelen megsejtem a titok nyitját. Mostanában itt is, ott is toronyházak szöknek az ég felé, a helyükre persze előbb le kellett takarítani a roskatag, vén házikókat. Az öreg padlásuk lécfalai fölöslegessé váltak. Egy fehér hajú nagypap, szemléletve földült udvarán a kiszolgált léceket, gondolhatta, megörvendezteti unokáit. Gólyalábakat fabrikált belőlük és szakszerűen el is magyarázta használatuk mikéntjét. Talán be is mutatta néhány lépéssel a nagy tudományt. Igaz, hogy kegyetlenül remeghetett köszvényes térde, amikor óvatosan lelépett a biztosabb anyaföldre.

Hogyan is történhetett volna másképpen?

— Gólyaláb — lelkesedik Andris az ablakból, és örömeiben összeüti pici kacsóit.

Magyar László

r ö v i d e n

A pedáns aglegény

Az építőipar kemizálása

Az Építőipari Tudományos Egyesület szegedi csoportja és az Építő-vegianyagokat Gyártó Vállalat közös rendezésében érdekes előadásokra, korszerű, új termékek bemutatására kerül sor ma és holnap a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat Bocskai utcai központjában. Heim János, a vállalat főmérnöke nyitja meg a termékbemutatót, ma délelőtt fél 11-kor. A továbbiakban Korszerű vegianyagok az építőiparban, különös tekintettel a nagypaneles építési módra, illetve Műanyagok az építőiparban és felhasználásuk a házigyári termékeknel címmel Újházy Andrásné és dr. Krajcsovcis István előadása hangzik el. Termékmintertésre és szaktanácsadásra is sor kerül a kétnapos rendezvény keretében.

— Szépirodalmi Figyelő. — Darvas József, Csák Gyula, Lator László, Fenákel Judit és Tóth Béla részvételével, ma, szerdán este fél 8 órai kezdettel az ünnepi könyvhét alkalmából Szépirodalmi Figyelő címmel irodalmi estet rendez az üzsögdi November 7. művelődési otthonban a Szépirodalmi Könyvkiadó. A műsorban közreműködik Schubert Éva, Kovács János és Mentés József.

— Dr. Ábrahám Ambrus Kossuth-díjas akadémikus Tudományos tapasztalatcserén Leningrádban és Moszkvában címmel előadást tart holnap, csütörtökön délután 5 órai kezdettel a Magyar Biológiai Társaság szegedi osztyáljának előadóülésén az Ady téri egyetem biológiai előadóteremben.

— A KGST mezőgazdasági állandó bizottságának ülésére Kazareczki Kálmán mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettes vezetésével hétfő éjjel küldöttség utazott Bukarestbe.

— Komor marad. A Hétfői Hírek közlésével ellentétben Komor István, a Szegedi Nemzeti Színház rendezője nem szerződött Kaposvárra, hanem — szerződésének megfelelően — az új évadban is Szegeden marad.

— Új AKÖV-telep. Kedden adták át rendeltetésének Kazincbarcikan a miskolci AKÖV új körzeti telephelyét. A mintegy tízhatmillió forintot beruházással készült létesítmény több mint kétszázötven személy- és tehergépkocsi elhelyezésére és szervezinek elvégzésére ad lehetőséget.

A halálba motorozott

Ittasság és gyorskormányozás miatt a halálba motorozott Hódmezővásárhelyen, a Rádi úton Szabó János József, Hódmezővásárhely, Tanya 2083. szám alatti lakos. Egy kanyarban elvesztette uralmát a gépjármű fölött, s az útszéli fának ütközött. Mire segítségére siettek, akkorára meghalt.

Ejzszakai kirándulásra vitte két alkalmi nőismerőst az AC 99-26-os rendszámú Volga személygépkocsival Katona György, Szeged, Odessa-lakótelep, 14-es épületbeli lakos. Hódmezővásárhelyen a Tisza-éteremben szórakoztak, majd hajnali 2 óra körül Sentesre akartak

— „Gép tanár”. A komlói ipari szakmunkásképző intézetben elektromos feleltetőosztályozó gép segíti az oktatók munkáját. A szellemes berendezést Kövesdi Andor gépész-villamos szakos tanár tervezte és építette, két társával. A „gép tanár úr” a fényelektromosság elve szerint — a fotocellás berendezésekhez hasonlóan — működik. A hallgató lyukkártyán dolgozza ki a feleletét és behelyezni a gépbe, mire az „letapogatja” a választ, s megállapítja: egyik-e vagy sem a helyes eredménnyel. A gépen elhelyezett műszer mindjárt mutatja is a válasz értékét — egyestől az ötösig — így a felelő maga is leolvashatja osztályzatát.

Gyászkozlemények

A gyászoló család fájdalommal tudja, hogy id. ANTAL JÓZSEF nyug. pedagógus, életének 77. évében türelmesen viselt hosszú szenvedés után elhunyt. Temetése május 29-én 10 órakor lesz a Dugonics-temető ravatalozójából. T. 3368.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett férj, édesapa és nagyapa, KÁNTOR JÁNOS a bajai malom volt üzemvezetője, türelmesen viselt nagy szenvedés után, életének 66. évében elhunyt. Temetése május 29-én 15 órakor lesz a belvárosi temető ravatalozójából. A gyászoló család, Teréz u. 4. T. 3369.

Köszönetet mondunk mindazon rokonoknak, ismerősöknek, szomszédoknak, a Megyetanács dolgozóinak, akik szeretettel halottunk, dr. SZENTMIKLÓS ISTVÁN temetésén megjelentek, részvétükkel és virágaikkal mély fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek. Köszönetet mondunk a Székeszteti Klinika, I. és II. Kórház orvosainak és ápolóinak áldozatos munkájukért. A gyászoló család, Mokrinai sor 22. T. 3366.

Köszönetet mondunk mindazon rokonoknak, ismerősöknek, jó barátoknak, akik drága fiunk, SZABÓ LÁSZLÓ temetésén megjelentek, részvétükkel és virágaikkal mély fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek. A gyászoló család, Mérey u. 7. T. 3361.

SZERDA,
1969. MÁJUS 28.

DEL-MAGYARORSZÁG 7